

بررسی رابطه بین تقاضای گردشگری بین المللی در ایران با متغیرهای اقتصادی

علی ایپکی وردی

احمد خداوردی

چکیده

این مطالعه به برآورد تابع تقاضای گردشگری خارجی در ایران با لحاظ در آمد ملی کشورهای مبدأ گردشگران و همچنین قیمت های نسبی در ایران و این کشورها می پردازد. رابطه لگاریتمی تابع تقاضا در دوره زمانی ۱۹۹۲-۲۰۰۸ و هشت تا ده کشور دارای بیشترین گردشگر ورودی به ایران، و با استفاده از روش ترکیبی داده ها، برآورد می شود. کشور ایران به دلیل قرار گیری در مسیر زمینی ایران - اروپا و کریدور جاده ابریشم، و دارا بودن پتانسیل های ملی و بین المللی گردشگری چون اکو توریسم و گردشگری میراث تاریخی، گردشگری مذهبی، گردشگری شهری، گردشگری روستائی، گردشگری سلامت و ... دارای اهمیت فراوانی است؛ لذا شناخت رفتار اقتصادی گردشگران برای استفاده از جاذبه های کشور می تواند مبنای مناسبی برای سیاست گذاری منطقه ای و هم چنین ملی باشد. این پژوهش در نظر دارد تا با بررسی مزیت های نسبی در استانهای کشور در قالب فعالیتهای گردشگری و با مروری کلی بر پتانسیل ها و ظرفیت های گردشگری خارجی، نسبت به تحلیل اقتصادی متغیرهای موثر بر تصمیم گیری اقتصادی گردشگران خارجی در قالب مدل اقتصاد سنجی بپردازد. تا رابطه گردشگری خارجی فعلی و فعالیت های مرتبط و پتانسیل ها را مورد تحلیل قرار دهد. همچنین با شناخت رفتار گردشگران کشورهای عمده متقاضی اعزام گردشگر به ایران، می توان کمک شایانی در پیش بینی اثرات ناشی از تغییرات متغیرهای موثر اقتصادی بر تعداد گردشگران ورودی به کشور نمود.

واژه های کلیدی: تابع تقاضا، پانل دیتا، مزیت نسبی گردشگری، گردشگران خارجی، ایران